

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges senest til FM2020 at fremlægge en national handlingsplan for, hvorledes man sikrer, at Grønland overholder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap.

(Inuit Ataqatigiit's medlemmer i Inatsisartut)

Siumut skal hermed fremkomme med følgende bemærkninger til de af Inuit Ataqatigiit's medlemmer i Inatsisartuts forslag til beslutningsforslag.

Indledningsvis vil vi takke for forslaget, der i sin grundlæggende substans er meget interessant. Vi er fuldstændig enige i, at man set ud fra FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, stadig har masser af ting, at indhente herhjemme. Vi kommer ikke udenom, at vi så vidt det er muligt, må have fat i alle de myndigheder, der på en eller anden måde har ansvaret for dette problem, hvis vi skal sikre os en bedre tilpasning til FN's konventioner. Derfor er vi meget glade for, at man har rejst dette emne, som ikke bare rusker lidt op i os, men også vil kunne medvirke til, at vi tager nogle positive skridt fremad. Siumut er fuldt ud klar til at samarbejde herom.

Inuit Ataqatigiit begrundet deres forslag med, at man i snart mange år faktisk har haft gang i mange tiltag, som dog alligevel rigtig mange steder ikke får den ønskede effekt og som de handicappede stadig ikke har fået gavn af. Der kan vi kun være enige i. For eksempel er mange offentlige steder endnu ikke kommet i stand så enhver – også de handicappede – kan komme ind i bygningerne, der mangler tilpasning, så de handicappede også får adgang på lige fod med andre borgere. Derfor er det også ganske nødvendigt, at kommunerne deltager i samarbejdet i den udvikling af området som trænger til vedvarende, at skulle udvikles, så de handicappede får adgang til offentlige bygninger m.m.

Indtil videre har vi da haft gavn af den sociale styrelse som Naalakkersuisut har etableret, dog vil vi fra Siumut bemærke, at man faktisk havde mange flere ting i gang før denne etablering, som dengang lykkedes, men som ikke længere eksisterer. For eksempel er der Visitationsudvalget, som var et forum, som fungerede på et tværfagligt niveau for brugerne. Efter at Visitationsudvalget er nedlagt har det bla. fået den konsekvens, at man fejlplacerer de der skal anbringes. Derfor vil vi fra Siumut gerne opfordre til, at man i forbindelse med forslaget, får vurderet disse forhold.

Der er mange forskellige handicaps, og det viser hvor store arbejdsopgaver der ligger for næsen af os.

Bare som eksempel er der fodgængerovergange hvor blinde og svagtseende skal have mulighed for, at komme sikkert over gaden, der mangler indkørselsporte til de der ikke kan gå selv, og de skal udvikles, så de tilpasses de mange der ikke kan gå. Der mangler offentlige toiletter tilpasset til de handicappede. Der mangler hjælpemidler til de gangbesværede på uddannelsesinstitutionerne. Vi bebor et land, der er i en rivende udvikling og der skal være plads til, at vore handicappedes forhold får den plads de fortjener. Det er ikke kun et spørgsmål om rettigheder, men også et spørgsmål om de forhold man tilbyder de handicappede, som er stagneret og som trænger til udvikling. Med tanke på de høringer, som bør køre, kommer man ikke udenom, at foreningerne skal deltage, hvilket vi på det kraftigste opfordrer til fra Siumut. For eks. er der foreningen Inooqat og andre foreninger, som allerede kører og som bør være med inde i varmen.

Vi er fuldstændig på det rene med og finder det fuldstændig korrekt, at Naalakkersuisut i deres svarskrivelse har anført, at man ikke kun kan lovgive sig ud af de handicappedes problemer. Interessenterne og kommunerne må deltage på nærmeste hold og samarbejde herom, ligesom at virksomhederne under Selvstyret i samarbejde med Handicapstalsmanden, må iværksætte seminarer for at få forbedret forholdene. Endvidere må vi sikre os, at man forstår lovgivningen fuldt ud og derudfra laver oplysningskampagner. Det er særdeles vigtigt, at kende regelgrundlaget og lovgivningen, så godt som muligt. Her hjælper det ikke alene at være velformuleret, det er langt vigtigere, at kunne samarbejde mest igennem handling. Derfor er det ikke nye love, der i første omgang er det vigtigste, men snarere det eksisterende system, der skal forbedres og få etableret en fælles platform, hvorfra man i fællesskab kan udvikle området.

Her i den kommende tid er der mange ting på trapperne, og vi forstår derfor godt Naalakkersuisuts svarskrivelses begrundelse, derfor støtter vi da også Naalakkersuisut i deres ændringsforslag og indstiller, at forslaget henvises til det respektive udvalg til en seriøs bearbejdning og vi ønsker samtidig udvalget en rigtig god arbejdslyst.

Tak.